

СРБСКИ ГРБОВИ

(Београд, 24. април 2014.)

Србски државни грб

Колико ми је познато не постоји ни један други народ, осим Срба, који не зна порекло свог грба и националних симбола. Читамо по новинама и књигама којекаква нагађања, претпоставке без икаквог ослоња на историју. То су произвољна нагађања људи ушкопљеног историјског знања. У томе предњаче некакви византолози, људи који су нешто научили о бившем Источном римском царству (Византији) и мисле да је то што они знају целокупна историјска наука и да је све настало од „Византије“, па да смо ми Срби одатле узели наше националне симболе. То је за нас својеврсна национална увреда, јер тиме хоће да кажу да смо ми Срби толика беда од народа да смо узели своје националне симболе од непријатеља. Највећи непријатељ Србије од деветог века, од доласка првог Грка на престо у Цариграду, па до нестанка те државе била је баш та њихова хваљена „Византија“. Посебно поглавље је то што под тим именом није никада постојала.

Цар Константин је употребљавао србски грб и са обе стране главне капије Константинополиса ставио је крст са четири слова „с“. Грци су то касније ломили и преправљали да би тим симболима дали њихово читање. Палеолози су унели србски грб у свој грб, али то нису учинили из пријатељских него из непријатељских побуда. Они су тиме хтели да кажу да полажу право на Србију, јер су они наследници великог Римског царства у коме је била и Србија, па им припада у наслеђе. У својој политици ослањали су се на Ватикан.

Ми смо успели да пронађемо порекло србског грба и значење његових симбола. **Грб се појављује у трећем миленијуму пре Христа у Подунављу и припада винчанској култури.** Да схватимо значење његових симбола помогли су нам **Расени (Етрурци), који су у Итакију стигли из Мале Азије и који се културно вежу за Винчу.** Они су у античком времену били познати као најбољи познаваоци митологије, обреда и симбола. Срби из Подунавља су били познати као велики звездари за које Римљани кажу да су имали имена за неколико стотина звезда.

Најстарији досад нађени србски грб, на богињи Сербони из Подунавља. Винчанска култура.

Јунак Тројанског рата, Асила (Ахил) са србским грбом.

Богиња Сербона. Грци су је називали Артемида.

У старој Атини полицајци су били Срби, које су Грци погрдно називали Скитима.

Сусрет Срба и Хурита у Хатуши.

Код Срба винчанске културе, па тиме и код Расена, крст је обележавао четири стране света. Према крсту делили су небо на четири дела и посматрали звезде у сваком од њих и прорицали каква ће бити четири годишња доба. Млади месец је симбол плодности, који су од Срба преузели многи народи. Да би година била плодна ставили су око крста младе месеце у сва четири поља. Касније су људи, из незнања, ове младе месеце читали као оцила или слова. **То је србски грб који су само Срби употребљавали у, ево, већ више од четири хиљаде година.** У античком времену србски уметници и занатлије су уместо потписа стављали грб, или би грб стављали на одело да искажу да су Срби. Када није било довољно места да се упишу млади месеци стављали су четири тачке око крста. Двоглави орао је такође ушао у србски грб. У ствари су то два спојена орла, који су сматрани за божије гласнике. У тој улози су ушли и у хришћанство. Код прехришћанских Срба они су били гласници бога Сербона, заштитника владара, ратника, и закона.

Позната је прича како су, један или два орла, слетела на запрегу Мите Гордијева и тиме му најавили да ће постати краљ.

Друга прича је да су два орла пречучала на крову Двора на дан рођења Александра Великог.

Римљани су усвојили од Срба многе обичаје па и орлове божанске гласнике. Приликом спаљивања на ломачи императора, кога су прогласили за божанство, пуштали би орлове да кроз дим ломаче однесу императорову душу на небо. Лагићи, господари Египта, имали су орлове у грбу, али, два орла који стоје један поред другог. Најстарији досад нађени двоглави орао потиче из града Хатуше у Малој Азији, из другог миленијума пре Христа. На зиду је рељеф који представља сусрет Срба и Хурита са својим божанствима и симболима и двоглави орао се налази на србској страни. Срби су овде стигли у време Нина Белова као походни ратнички сталеж Гети, које на истоку називају и Хети и Хетити.

Бела боја орлова у грбу долази по једној врсти орла који се назива србски орао и живи на планинама Тари и Шари (раније званој Србска планина - Serbian montes). Овај орао има бело перје на грудима и када се гледа спреда изгледа да је бео.

Ми, Срби, можемо бити поносни што за национални симбол имамо најстарији грб на свету, који је остао непромењен више од 4.000 година.

Академик др Јован И. Деретић